

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118210255
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118210255.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: V. A., D.. XX.XX.XXXX, H. N. A. XXX, okres N., Š. P. Z., A. zastúpený: JUDr. Mgr. Štefan Bucha, advokát so sídlom advokátskej kancelárie Námestie M. R. Štefánika č. 1, Žilina, proti žalovanému: N.. M. N., D.. X.X.XXXX, H. N. G. XXXX/XX, N., štátny občan SR, právne zastúpený: V4 Legal, s.r.o., IČO 36 858 820, so sídlom Tvrdého 4, Žilina, o zaplatenie 460,98 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 460,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 460,98 Eur od 17.6.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde 25.6.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 460,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 17.6.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 18.5.2018 mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Žilina sp.zn. 3T/39/2018 zo dňa 11.4.2018, ktorým bol žalobca uznaný vinným z prečinu výtržníctva a prečinu ublíženia na zdraví. Z opisu skutku vyplýva, že z uvedených prečinov sa žalovaný dopustil na žalobcovi, za čo bol odsúdený k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 500,- eur a pre prípad jeho zmerania mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 dní. Skutočnú škodu žalobca odôvodnil tým, že mu vznikla škoda úhradou nákladov právneho zastúpenia žalobcu ako osoby poškodenej v trestnom konaní v sume 460,98 Eur. Následne žalobca listom zo dňa 12.6.2018 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do troch dní od doručenia výzvy. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, dostal sa do omeškania.

3. Súd následne vyzval žalobcu na úpravu sadzby úroku z omeškania. Dňa 6.8.2018 doručil žalobca súdu doplnenie žaloby upresnil vznik škody ako následok trestného konania vedeného na Obvodnom oddelení Policajného zboru Bytča ČVS: ORP-2065/BY-ZA-2016. V ďalšom upravil výšku úrokovej sadzby na 5 % ročne z pôvodne uplatnenej 5,05 % ročne.

4. Súd žalobe žalobcu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp.zn. 46C/25/2018-49 zo dňa 18.4.2019. Voči platobnému rozkazu podal dňa 7.5.2019 odpor (č.l. 55). V odpore žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať mu voči žalobcovi náhradu trov konania. Uvedené odôvodnil tým, že namieta žalobný nárok žalobcu ako taký ako aj výšku žalobcovho nároku, ktorý považuje za neúčelný a nesprávne vypočítaný. Žalovaný namieta dôvodnosť právneho zastúpenia žalobcu, ktorý vystupoval v trestnom konaní v pozícii poškodenej, kedy nebolo nevyhnutné dať sa v tomto konaní zastúpiť

advokátom, ako by tomu bolo napr. v prípade povinnej obhajoby podľa § 37 a nasl. Trestného poriadku. Pokiaľ však už žalobca využil možnosť právneho zastúpenia v trestnom konaní a dobrovoľne si zvolil advokáta, túto skutočnosť nemôže pripisovať na zodpovednosť žalobcovi, ktorý za toto rozhodnutie žalobcu a z neho vyplývajúce záväzky nenesie akúkoľvek a žiadnu zodpovednosť, teda vznik tejto škody nespôsobil. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vyplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Uvedené tvrdenie skonštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze pod sp. zn. I ÚS 177/08 zo dňa 1. marca 2010, podľa ktorého je základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím) škodcu a vzniknutou škodou u poškodeného, ktorá musí byť predvídateľná. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody (damnum emergens) alebo ušlého zisku (lucrum cessant) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný. Poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku NS SR sp. zn. R 21/1992, podľa ktorého časová súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a skutkovou udalosťou, z ktorej škoda vznikla, sama osebe nie je rozhodujúca, rozhoduje vecná súvislosť príčiny a následku. Časová súvislosť napomáha len pri posudzovaní vecnej súvislosti. Nepostačuje, ak tento vzťah je iba sprostredkovaný, t.j. ak následok škody už vzniknutej vyvolá ďalšiu škodu, ku ktorej však protiprávny úkon škodcu vôbec nesmeroval. Zákon totiž existenciu príčinnej súvislosti vyžaduje práve a len medzi protiprávnym úkonom a v súvislosti s ním vzniknutou škodou, a nie medzi udalosťou, ktorá je už následkom porušenia právnej povinnosti a ďalšou škodou.

5. Súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu uznesením zo dňa 9.7.2019. K podanému odporu doručil žalobca dňa 16.7.2019 vyjadrenie (č.l. 83), v ktorom nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného. Žalobca si v uvedenom trestnom konaní zvolil splnomocneného zástupcu poškodeného v súlade s §53 a nasl. Trestného poriadku. Žalovaný i napriek tomu, že nemal povinnú obhajobu bol v trestnom konaní zastúpený zvoleným obhajcom v súlade s § 39 Trestného poriadku. Žalovaný v trestnom konaní od samého začiatku popieral svoju vinu, dokonca tvrdil, že poškodený mu spôsobil zranenia načo si dal vypracovať znalecký posudok číslo 23/17, ktorý vypracoval znalec O.. M. O., A., O. Y. - H., kde stanovil PN 3 - 5 týždňov a jeho zranenia obodoval na 132,5 bodov, čo boli údajne väčšie zranenia, ako u poškodeného. Z uvedeného vyplýva, že ak by poškodeného - žalobcu nezastupoval advokát, nebol by v trestnom konaní úspešný a obžalovaný by bol spod obžaloby oslobodený. Splnomocnený zástupca poškodeného bol potrebný aj preto, aby bola dodržaná zásada rovnosti zbraní. Zároveň poukázal na rozhodnutie v trestnej veci odsudzujúcim trestným rozkazom a tiež uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 13.08.2018, sp. zn.3T/39/2018-302 bol poškodený odkázaný na civilný proces. Žalobca svoj právny titul odvodzuje od toho, že v predmetnom trestnom konaní tak ako je uvedené bolo potrebné jeho zastúpenie splnomocneným zástupcom - advokátom, preto bol v ňom úspešný. Žalovaný ešte pred vydaním Trestného rozkazu Poškodenému zaplatil náhradu škody - bolestné vo výške, akú stanovil znalec O.. M. H. v Odbornom vyjadrení č. 26/2017. Keďže poškodený bol v trestnom konaní úspešný v súlade s § 557 Trestného poriadku mu vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia poškodeného. Tým, že žalovaný na výzvu poškodeného mu neuhradil jeho trovy právneho zastúpenia, ako strane poškodenej, preto ich M.. O.. Š. N. uhradil Poškodený, a preto sa jeho majetok v súvislosti s predmetným trestným konaním zmenšil a tým mu vznikla ujma na jeho majetku, t. j. škoda, ktorú žaluje.. Pokiaľ žalovaný vo svojom odpore na platobný rozkaz poukazuje na skutočnosť, že na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou, pričom poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 1.3.2010, sp. zn.: I. ÚS 177/2008 a na judikát, t. j. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: R 21/1992 tak s jeho tvrdením žalobca nesúhlasí, pretože uvedené judikáty sa na jeho prípad nevzťahujú a to z dôvodov vyššie uvedených.

6. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 27.11.2019, ktoré odročil na odôvodnenú žiadosť právneho zástupcu žalobcu na 3.2.2020. Na pojednávaní dňa 3.2.2020 súd vec prejednal a rozhodol za

účasti žalobcu a právnych zástupcov strán sporu. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe a žiadal, aby jej súd vyhovel. Na širšie odôvodnenie okolností konštatoval, že v trestnom konaní nebol žalobcovi ako poškodenému, resp. jeho splnomocnenému zástupcovi doručený trestný rozkaz. Po jeho doručení zistil, že trestný súd nerozhodol o nároku na náhradu škody z dôvodu ich uhradenia pred vydaním trestného rozkazu (nárok na bolestné), čo považoval za procesnú chybu súdu. Následkom uvedeného bol uznesením odkázaný na civilný proces, a tak nemal inú možnosť iba v civilnom sporovom konaní uplatniť svoj nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla za trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní. Právny zástupca žalovaného rovnako zotrval na svojich písomných vyjadreniach a navyše uviedol, že ak by došlo k procesnej chybe v trestnom konaní, žalovaný nemôže niesť za to následok. Zdôraznil, že žalobca si mal ako poškodený uplatniť náhradu trov v trestnom konaní, pretože mu ju môže priznať iba predseda senátu v prejednávanej trestnej veci. Zdôraznil, že žalobca sa nechal v konaní dobrovoľne zastúpiť advokátom, za čo žalovaný nenesie zodpovednosť a nemôže byť nútený uhrádzať trovy právneho zastúpenia ako žalobcom nárokovanej škodu. Právne zastúpenie žalobcu považoval za bezdôvodné a neúčelné.

7. Následne súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

8. Podľa § 420 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“): 1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

9. Podľa § 422 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre maloletosť alebo pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.

(2) Kto je povinný vykonávať dohľad, zbaví sa zodpovednosti, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbal.

10. Podľa § 438 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

(2) V odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

11. Podľa § 439 OZ, kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

12. Podľa § 442 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(2) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

13. Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok (ďalej iba „TP“), poškodený sa môže dať zastupovať splnomocnencom.

16. Podľa § 54 ods. 1 TP, splnomocnenec poškodeného je oprávnený robiť za poškodeného návrhy na vykonanie dôkazov, podávať žiadosti a opravné prostriedky; je tiež oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť poškodený.

17. Podľa § 557 ods. 1 a 2 TP:

1) Ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody,

(2) Súd môže podľa okolností prípadu rozhodnúť na návrh poškodeného o tom, že odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému celé trovy alebo ich časť, ktoré súvisia s účasťou poškodeného v trestnom konaní, a to aj v prípade, ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody ani sčasti.

18. Podľa § 355 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok, proti výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody, môže poškodený podať odpor; ak poškodený podal odpor, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody. Samosudca odkáže uznesením poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak odpor proti výroku o náhrade škody podá iná oprávnená osoba.

19. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

20. Žalobca si v konaní uplatnil nárok titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla nákladmi na právne zastupovanie v trestnom konaní ako osoby poškodenej trestným činom spáchaným žalobcom.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp.zn. XT/XX/XXXX - XXX R. W.Ň. XX.V. XXXX, právoplatného dňa 9.5.2018, bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva a prečinu ublíženia na zdraví, pričom z opisu skutku vyplýva, že prečinu ublíženia na zdraví sa dopustil na žalobcovi ako poškodenom. Za spáchania uvedených trestných činov bol odsúdený k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 500,- eur a pre prípad jeho zmerania mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 dní.

22. Na účely posudzovania žalobného nároku súd považuje za potrebné uviesť, že súd je v zmysle § 193 CSP viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Uvedené tak má súd za preukázané a nesporné. Žalovaný založil procesnú obranu na dvoch argumentoch, a to neúčelnosti právneho zastupovania žalobcu - poškodeného v trestnom konaní a absencii príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a škodovou udalosťou, t.j. medzi konaním škodcu a škodou vzniknutou poškodenému.

23. V prvej časti procesnej obrany žalovaný tvrdil, že žalobcovi ako poškodenému nevznikla v trestnom konaní nutnosť a zákonná potreba zastúpenia, pretože nešlo napríklad o povinnú obhajobu podľa § 37 ods. 1 Trestného poriadku. Poukázal na to, že v trestnom konaní si uplatnil žalobca škodu vo výške 794,70 Eur, pričom na takýto úkon nebol nevyhnutný dôvod zastúpenia advokátom. K potrebe či dôvodnosti zastúpenia advokátom súd konštatuje, že právo poškodeného na zastúpenie advokátom vyplýva z § 46 a 47 Trestného poriadku, no predovšetkým z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko z uvedeného článku vyplýva ústavné právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku je poškodený osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody. Poškodený vykonáva svoje práva spravidla osobne. V trestnom konaní sa môže dať zastupovať splnomocnencom. Do tohto práva nie je možné nijakým spôsobom zasahovať. Trestný poriadok neurčuje kto môže byť splnomocnencom. Splnomocnencom môže byť ktokoľvek koho spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená. Okamihom predloženia plnej moci splnomocnenec má právo vykonávať všetky procesné práva, ktoré prináležia poškodenému. Splnomocnenec poškodeného je oprávnený robiť za poškodeného návrhy a podávať za neho žiadosti o opravné prostriedky. Je tiež oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť poškodený. Poškodenému, ktorý uplatňuje nárok na náhradu škody môže súd v trestnom konaní ustanoviť zástupcu z radov advokáta.

Bezplatné zastúpenie advokátom predpokladá splnenie viacerých podmienok a v takom prípade náklady spojené so zastúpením poškodeného advokátom hradí štát. V prejednávanej veci a štúdiom pripojeného trestného spisu vyplýva, že poškodený v konaní uplatnil nárok na náhradu škody, pričom využil svoje procesné právo. Zároveň je zrejmé, že splnomocnený zástupca poškodeného v trestnom konaní uplatňoval za poškodeného reálne práva, ktoré mu v zmysle zákona prináležia. Súd zdôrazňuje, že činnosť splnomocnenca žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní spočívala v uplatnení škody v predložení znaleckého posudku a čo sa týka účelnosti splnomocnenec len akceptoval predvolania súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní. V samostatnom uznesení Okresného súdu Žilina v uvedenej trestnej veci bolo konštatované, že poškodený - žalobca je odkázaný so svojim nárokom na civilný proces, a tak žalobca nemal inú možnosť ako domáhať sa svojho nároku pred civilným súdom. Skutočnosť, že si poškodený uplatnil v rámci prípravného konania nárok na náhradu škody, t.j. nárok si uplatnil včas, vyplýva z vyšetrovacieho spisu a bola medzi stranami sporu nesporná. Uvedené je zrejmé zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 19.1.2017 a záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 19.10.2017. Okrem toho mal súd z pripojeného trestného spisu vrátane vyšetrovacieho spisu za preukázané, že splnomocnený zástupca poškodeného aktívne podával v trestnom konaní návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré mali vplyv na priebeh vyšetrovania a následné rozhodnutie súdu. Uvedené je zrejmé z podaní označených ako „Spochybnenie výpovedí obvinených a predloženie listinných dôkazov zo dňa 8.8.2017“ a „Návrh poškodeného na zabezpečenie dôkazov zo sociálnej poisťovne zo dňa 31.1.2017“. Je preto zrejmé, že zastúpenie poškodeného advokátom ako splnomocneným zástupcom poškodeného nebolo zjavne neúčelné. Ak by žalobca nemal v trestnom konaní zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, svojich nárokov by sa nemusel domôcť, nakoľko zo žalovaným predložených znaleckých posudkov vyplynuli iné skutočnosti ako zistenia, ako boli následne preukázané dokazovaním na návrh poškodeného.

24. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného o neúčelnosti právneho zastúpenia, súd ďalej poznamenáva, že obsah základného práva poškodeného na právne zastúpenie v trestnom konaní spočívajúci v možnosti voľiť si obhajcu nemôže byť z hľadiska rozsahu nároku na náhradu škody neobmedzený. Bolo by popretím základných predpokladov pre náhradu škody, aby škoda repts. jeho poisťovateľ hradil aj náklady spojené so zastúpením, ktoré boli poškodeným vynaložené bezúčelne. Treba preto uplatniť účelné obmedzenie. Prijatý záver žiadnym spôsobom neobmedzuje právo poškodeného zvoliť si právneho zástupcu v trestnom konaní ale iba limituje právo poškodeného na náhradu účelne vynaložených nákladov v konaní. Túto požiadavku prednesenú žalovaným súd považuje za legitímnu, lebo niet dôvodu preto, aby títo hradili náklady ktoré neboli vynaložené dôvodne. Účelnosť vynaložených nákladov na trovy obhajoby znamená jednak to, že poškodený nie je povinný hradiť tieto náklady ak jednotlivé úkony právnej služby zástupcu poškodeného neboli realizované v priamej súvislosti so zastupovaním poškodeného v trestnom konaní.

25. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že právny zástupca poškodeného si vyúčtoval odmenu za 11 úkonov právnej služby, kde okrem prevzatia a prípravy zastúpenia tieto úkony pozostávali z účasti na vyšetrovacích úkonoch v trestnej veci, na ktoré bol riadne predvolaný a na ktorých sa snažil preukázať výšku škody spôsobenej žalobcovi ako poškodenému žalovaným ako obvineným. Súd zdôrazňuje, že žalobca ako poškodený iba využil svoje ústavné právo byť v konaní pred súdom zastúpený advokátom. Iná situácia by nastala v prípade, ak by súd nepripustil účasť žalobcovi ako poškodenému v trestnom konaní. V tom prípade by mu nevznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v tomto konaní, čo sa však v prejednávanej veci nestalo a súd v trestnej veci konal so žalobcom ako s poškodeným a vo svojom rozhodnutí ho odkázal na civilné sporové konanie. Vzhľadom na uvedené je preto počet úkonov právnej služby vykonaných splnomocnencom poškodeného v trestnom konaní opodstatnený a zo žiadneho úkonu nemožno usudzovať, že tento nebol vykonaný účelne, resp. v priamej súvislosti so zastupovaním žalobcu v trestnom konaní. Neprimeraným, resp. nedôvodným úkonom právnej služby by bolo napr. úkon právnej služby spočívajúci v porade s klientom resp. úkony za bezdôvodné podávanie procesných návrhov v trestnom konaní v mene žalobkyne, ktorým by súd nevyhovel, k čomu však nedošlo.

26. Žalovaný svoju procesnú obranu založil aj nedostatku príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou (vzniknutými trovami právneho zastúpenia poškodeného v trestnom konaní) a protiprávnym konaním žalovaného (spáchaním prečinov, za ktoré bola právoplatne odsúdený). Uvedené odôvodnil tým, že nárok na úhradu nákladov právneho zastúpenia poškodeného je nárokom, ktorý možno uplatniť výlučne v trestnom konaní a striktne poukazoval na znenie § 557 Trestného poriadku. Mal za to, že ak by

aj trestný súd procesne pochybil, keď nerozhodol o nároku poškodeného na náhradu škody, za to nenesie žalovaný zodpovednosť. Súd sa s argumentáciou žalovaného nestotožňuje. V prvom rade súd nepovažuje za potrebné pre účely tohto konania posudzovať procesný postup trestného súdu. Súd pri posudzovaní dôvodnosti žaloby musí vychádzať zo záverov trestného konania (právoplatných rozhodnutí) a skutočnosti, že o nároku na náhradu škody nebolo v trestnom konaní rozhodnuté a poškodený bol odkázaný so svojím nárokom na civilný proces. Podľa názoru súdu z § 557 ods. 1 Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, že ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribráním splnomocnenca. Z citovaného ustanovenia zákona je zrejmé, že takýto nárok má poškodený v prípade, že mu je priznaná náhrada škody aspoň sčasti. Toto ustanovenie umožňuje, aby bol poškodený uspokojený v trestnom konaní aj pokiaľ ide o trovy potrebné na účelné uplatnenie svojho nároku na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní. Ak poškodený splnomocnil svojím zastupovaním advokáta, trovy s tým spojené treba spravidla posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní, avšak trovy treba priznať podľa advokátskej tarify (podľa § 10 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách o náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) pre civilné konania. V trestnej veci tunajšieho súdu sp.zn. 3T/39/2018 bol poškodený odkázaný so svojím nárokom na civilný proces, a tak nemožno postupovať ani podľa § 557 ods. 2 Trestného poriadku. Nárok na náhradu škody pritom nespočíval v trestnom konaní výlučne v trovách právneho zastúpenia splnomocneným zástupcom poškodeného, ale predstavoval nárok na náhradu bolestného. Nakoľko však pred rozhodnutím trestného súdu o vine a treste uhradil žalovaný - obvinený samotnú škodu (bolestné), súd o tomto nároku nerozhodol. Podľa názoru súdu je pre prejednanie nároku žalobcu podstatné, či bolo o jeho nároku rozhodnuté v trestnom konaní, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že o nároku na náhradu škody nebolo v trestnom konaní rozhodnuté. Nakoľko nesporné v konaní bolo, že pred vydaním trestného rozkazu žalovaný ako obvinený uhradil žalobcovi ako poškodenému bolestné v sume 794,70 Eur, predmetom osobitného civilného konania tak nárok na náhradu škody pozostávajúci z bolestného nemohol byť. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku mal teda žalovaný ako obvinený uhradiť žalobcovi ako poškodenému nielen škodu vzniknutú trestným činom, ale aj trovy splnomocneného zástupcu poškodeného, a to i bez osobitného rozhodnutia súdu (§ 557 ods. 1 Tr. poriadku). V prejednávanej veci však žalovaný uhradil poškodenému - žalobcovi iba bolestné, čo je medzi stranami nesporné. Na výzvu právneho zástupcu žalobcu mu neuhradil trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, a tak medzi stranami ostalo nevysporiadanou otázkou trovy splnomocneného zástupcu poškodeného, ktoré žalobca preukázateľne uhradil splnomocnenému zástupcovi dňa 12.6.2018 (č.l. 7), čím došlo k úbytku v jeho majetkovej sfére, t.j. k reálnemu vzniku škody. Ešte pred vydaním trestného rozkazu samotný žalovaný uhradil bolestného poškodenému, t.j. žalobcovi, čím de facto uznal zavinenie na škode, ktorá vznikla žalobcovi, a tak v zmysle citovaného ustanovenia zákona mu bol povinný nahradiť aj vzniknuté trovy účelne vynaložené v trestnom konaní. Žalovaný v priebehu sporu nepoprel, že by žalobcovi uhradil trovy splnomocneného zástupcu poškodeného a je zrejmé, že tak neučinil ani na jeho písomnú výzvu zo dňa 12.6.2018 (č.l. 6), keď neplnil v lehote 3 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 13.6.2018, pričom do 16.6.2018 žalobcovi trovy neuhradil, čím sa nasledujúcim dňom dostal do omeškania.

27. Pokiaľ sa týka samotnej výšky odmeny za úkon právnej služby, žalovaný iba všeobecne namietal jej výšku, no nešpecifikoval, v čom považuje vyčíslenie za nesprávne. Súd pri posudzovaní účelnosti a výšky trov splnomocneného zástupcu poškodeného vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za právne služby. Tarifná hodnota úkonu právnej služby pri zastupovaní poškodeného v takomto prípade vychádza z § 10 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách o náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) pre civilné konania. Žalobca, resp. jeho splnomocnený zástupca si vyúčtoval za jeden úkon právnej služby v roku 2016 sumu 51,45 Eur, pričom vychádzal z hodnoty veci, t.j. výšky uplatňovanej škody. Súd v prejednávanej veci síce o nároku na náhradu škody nerozhodol, avšak žalovaný ju uhradil práve v uplatnenej výške 794,70 Eur, a tak má súd za to, že podľa § 10 ods. 1 vyhlášky mu patrí odmena vo výške 51,45 Eur a režijný paušál za rok 2016 vo výške 8,58 Eur, za úkony vykonané v roku 2017 v sume 8,84 Eur a za úkony vykonané v roku 2018 v sume 9,21 Eur, t.j. tak ako si vyúčtoval advokát. Zároveň súd zdôrazňuje, že pri jednotlivých úkonoch v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky si advokát znížil o 50 %, nakoľko išlo o konanie voči dvom obvineným. Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Splnomocnený zástupca poškodeného si tak uplatnil nižšiu základnú sadzbu za jeden úkon právnej služby.

28. Súd porovnaním vyčíslených a uplatnených nárokov žalobcu zistil, že právny zástupca žalobcu účelne vykonal v trestnom konaní, t.j. v konaní pred súdom, nasledovné úkony právnej služby za zastupovanie poškodeného:

- 1/ Prevzatie a príprava zastúpenia a prvá porada s klientom dňa 23.12.2016, študovanie spisu 30.12.2016 (§ 13a ods. 1 písm. a/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase:..... 51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.58 €
- 2/ Účasť na vyšetrovacích úkonoch dňa 19.1.2017 na OR PZ Bytča:
- výsluch poškodeného (§ 13a ods. 1 písm. d/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase:..... 51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- 3/ Študovanie vyšetř.spisu a porada s klientom dňa 23.1.2017 na OR PZ Bytča:
- (§ 13a ods. 1 písm. b/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase:..... 51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- 4/ Podanie vo veci samej - návrh na zabezpečenie dôkazu zo dňa 31.1.2017 - (§ 13a ods. 1 písm. c/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase:..... 51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- 5/ Ďalšia porada s klientom dňa 8.3.2017 - (§ 13a ods. 1 písm. d/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase:..... 51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- 6/ Účasť na vyšetrovacích úkonoch dňa 10.5.2017 na OR PZ Bytča:
- výsluch poškodeného (§ 13a ods. 1 písm. d/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase:.....2 x 51,45..... 102,90 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- 7/ Ďalšia porada s klientom dňa 16.6.2017 - (§ 13a ods. 1 písm. d/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase:..... 51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- 8/ Podanie vo veci samej - Spochybnenie výpovedí obvinených a predloženie listinných dôkazov dňa 8.8.2017 - (§ 13a ods. 1 písm. c/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase..... 51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- 9/ Preštudovanie vyšetř.spisu dňa 19.10.2017 - (§ 13a ods. 1 písm. d/, § 12 ods. 3 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.).....51,45 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....8.84 €
- cestovné náhrady dňa 30.12.2016..... 9,65 €
- náhrada za stratu času dňa 30.12.2016.....(2 polohodiny)..... 24,70 €
- cestovné náhrady dňa 19.1.2017..... 9,15 €
- náhrada za stratu času dňa 19.1.2017.....(2 polohodiny)..... 26,80 €
- cestovné náhrady dňa 23.1.2017..... 9,15 €
- náhrada za stratu času dňa 23.1.2017.....(2 polohodiny)..... 26,80 €
- cestovné náhrady dňa 10.5.2017..... 9,06 €
- náhrada za stratu času dňa 10.5.2017.....(2 polohodiny)..... 26,80 €
- cestovné náhrady dňa 19.10.2017..... 9,58 €
- náhrada za stratu času dňa 19.10.2017.....(2 polohodiny)..... 26,80 €

Spolu trovy právneho zastúpenia 772,29 EUR
zniženie o 50 % za zastupovanie dvoch osôb 386,14 EUR

29. Za úkony vykonané pred súdom si právny zástupca žalobcu vyúčtoval hodnotu jedného úkonu právnej služby vo výške 28,21 Eur, pričom vychádzal z hodnoty trov vyčíslených v trestnom konaní, t.j. zo sumy 397,35 Eur. Súd v danej veci toto vyčíslenie nepovažoval za správne, nakoľko rozhodnutie o nároku na trovy nepredstavuje osobitný predmet konania, a tak podľa názoru súdu mal vychádzať z

§ 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, t.j. 1/13 výpočtového základu, ktorá sa použije ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. V takom prípade by mal za úkony vykonané v roku 2018 nárok na sumu 70,85 Eur za jeden úkon. Nakoľko však žalobca žiadal menej, súd mu nemohol priznať viac ako žiadal, a preto vychádzal z nižšej hodnoty jedného úkonu právnej služby:

10/ Podanie vo veci samej - Odpoveď na výzvu súdu a žiadosť o zaslanie trestného rozkazu - (§ 13a ods. 1 písm. d/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase.....	28,,21 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....	9,21 €
11/ Podanie vo veci samej - Odpor proti trestnému rozkazu - (§ 13a ods. 1 písm. d/, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase.....	28,21 €
- režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky).....	9,21 €
Spolu trovy právneho zastúpenia	74,84 EUR

30. Spolu tak mal žalobca nárok na náhradu trov vynaložených v trestnom konaní na účelné zastupovanie splnomocneným zástupcom žalobcu ako osoby poškodenej trestným činom v sume 460,98 Eur (386,14 +74,84). Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobe v celom rozsahu uplatnenej istiny vyhovel.

31. Podľa ust. § 517 ods. 1 zákon č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

32. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažného záväzku a na výzvu žalobcu doručenú dňa 13.6.2018 neplnil, dostal sa do omeškania po uplynutí stanovenej 3-dňovej lehoty, t.j. dňom 17.6.2018. Pri rozhodovaní o výške úroku z omeškania súd vychádzal základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá je vo výške 5 % ročne, a tak súd aj v časti úroku z omeškania žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal, aby žalobcovi zaplatil sumu 460,98 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.6.2018 do zaplatenia.

34.. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalobca bol v konaní plne úspešný, keďže súd žalobe vyhovel, a preto má voči žalovanému ako neúspešnej sporovej strane nárok na náhradu trov v konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.